

המבדיל בין קודש לחול

ברוך אתה אדוני המבדיל בין קודש לחול.
בין קיבוץ בחובות - לקיבוץ שיכול.
בין סדרן רכב רזה, ערני, מאורגן ומסודר
לבין רכז תחבורה נבחר, עם חיוך... נהדר.
ברוך אתה אדוני המבדיל
בין וותיק שיש לו שני חדרי שינה
לוותיק שצריך להגיע לגיל שמונים, למימוש החלטה ישנה.
בין טשולנט של שבת, בלי תוכן געב,
לטשולנט של יום חול, עם קישקה וכל טוב.
בין קיבוצניק עם רנטה באופן גלוי
לבין קיבוצניק עם בוכטה באופן סמוי.
בין קיבוץ שלך ושלי
לבין ישוב קהילתי.

הביאה לדפוס: אביטל ש.

מזל טוב... מזל טוב

*** י מ י ה ו ל ד ת ***

- 9.7. מרי כוורדיאן (שרק)
אסנת אגמון (מרקוסון)
אלון פרימוסט
דנה בן-חיים (נכדה)
כליל נוי
אולגה אליאב
- 10.7. יהודה עדר
שקד פרנק
- 11.7. ג'יסון פרלסון
אשר איילון
תומר לוין (נכדה)

^^ י מ י נ י ש ו א י ן ^^

- 10.7. יהודית וקני ויטהם
דורית ומיקי חייט
מיכל ויעקב דדוש
- 13.7. אנט וחיים מעין
בקי ואדיק ארנבדג
- 14.7. דליה ורוי בוסקילה
- 12.7. פרנק וטרמן
דוד אלמן
ענווה בן-זאב
גב' ברכה טנן
- 13.7. מיכי חייט
שפרה שוורץ
אדיאן סוקול
אמה ליפשיץ

14.7. ריבה בן-נתן
ריימונד גוטר
הרולד ואלאן

15.7. אנגה סגל
אדיאל סינה
משה גורשמן
דניאל גליק

+&+&+&+&+&+&+&+&+&+&+&+&+&+&+

ב ו נ ו ל ד

מ ז ל ט ו ב

להורים - איריס ורוני
לסבים - ריימונד וראובן
ל אח
ולכל המשפחה

+&+&+&+&+&+&+&+&+&+&+&+&+&+&+

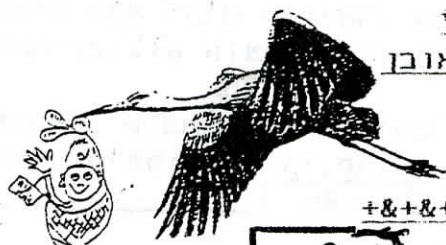

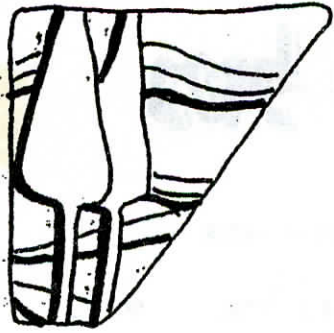
מ ז ל ט ו ב

דוד ותרצה מתחתנים

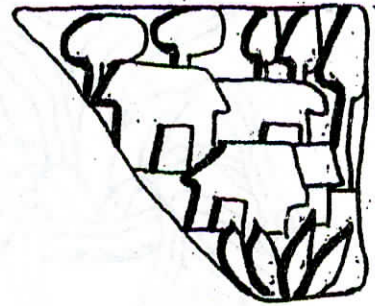
ברכות לזוג המאושר
לגב' קולט
ולכל המשפחה

נשמח לברך אתכם עם חזרתכם

מה נשמע?

חום - יובש - גשם - רוחות -
 השבוע יכולתם לבחור לפי רצונכם.
 וכתמיד, זקני הכפר לא זוכרים...
 מראות הרי ירושלים שוברים את הלב,
 אפילו אם אחד ממומחי הטבע הבטיח
 לנו ש ע כ ש י ו נגלה סוף-סוף
 את הצמחיה המקורית של הרי ירושלים...
 ולמסכנים שעמדו לפני בתיהם השרופים
 הייתי אומרת: דהיטיס, בגדים, אפילו
 בתיים, אפשר לרכוש מחדש. תודה לאל
 שלא היו אבדות בנפש.

* וגם לנו היתה 'שריפונת', ונזק רציני נמנע הודות לפעולה מהירה
 ונמרצת של הנמצאים במקום. שמעתי מספר גרסאות, ובחרתי בנוסחה של
 רות נאי: מלוין ואני בדקנו את אורות הבמה באולם, ופתאום שמנו
 לב שלמרות שכיבינו את הכל, יש עדיין אור! אחד החופים
 בתקרה התלהט והתחיל לבעור... רצתי לחדר האוכל ומיד באו המצילים
 עם סולמות ומרססים. גיבור השעה היה 'אלברט הקטן', שטיפס בזריזות
 על הסולם וכיבה מה שצריך היה לכבות. מוסיף אלברט עצמו:
 "זה היה סך הכל אש בגודל של נר". טוב שזה לא היה "הנר שהצית
 להבה"....

* ראיתם את המודעה על הולדת הבן לאיריס ורובי, אבל למה שבוודאי לא
 שמתם לב הוא, שיום הולדתו של האב חל בדיוק באותו יום. גם במשפחה
 שלי יש מקרה כזה (שבי ומירית). האם יש עוד? בכלל, סקירה שבועית
 של ימי ההולדת מראה לא פעם מקבץ של תאריכים משפחתיים. כנראה שיש
 משהו בתורת המזלות.

* לשתי הבנות היוצאות השבוע אל העולם הגדול, טלית ו-עידית, אנחנו
 מאחלים שנת חופש מוצלחת. הגשימו את כל החלומות וחיזרו אלינו!

* מורות 'מבוא הגליל' יצאו ליום כייף וסיכום לפני שבוע. ארוחת בוקר
 אכלנו מתחת לעצים של ה"לינה הכפרית" של חולתא, ולמרות שהמסגרת
 קצת שונה אצלם (חדר-אוכל לחוד) למדתי שבהוצאות לא גדולות אפשר
 לשפר. דוגמאות? כסאות הפלסטיק הלבנים כוסו בכיסוי בד פרחוני,
 המשווה להם מראה של כורסאות. הסכומים פרוס על כל שולחן בצורת מניפה
 והכלים, גם הספלים, מקדמיקה מעשה בית. גם מגוון הגבינות תוצרת-מקו-
 מי (יש להם רפת ומחלבה). בקיצור, היה כייף.
 התחנה הבאה (והסופית) של יום הסיכום היתה הפארק התעשייתי (של סטף
 וורטהיימר) בתל-חי. מי שהיה ב'תפן' יכיר את הסגנון. נוף משגע,
 פסלים סביבתיים, מדרכות מסודרות ממקום למקום. לנו היה "צ'ופר" -
 תערוכות צילום מרהיבות, אחת בנושא "הריקוד" והשנייה של צילומי
 ארץ ישראל מלפני כ-מאה שנה. ראינו גם סרטון וידיאו, שבו מסביר סטף
 את רעיונותיו. הפארק הבא יקום ב-עומר. סיכום השנה נערך בקפטריה של
 המקום, בליווי משקה ועוגות תוצרת בית. מה עוד תבקשו?

בוודאי שמחם לב ש"מה נשמע" מבוסס על ידע אישי בלבד השבוע.
 מה לעשות? גם בעיתונים מכובדים ביותר יש 'עונת מלפפונים'.

סוף תקופה-התחלה חדשה

חבל מאד שה"וילג" נסגר.
מאד נהננו לעבוד שם -
עבודה מעניינת וצוות נהדר.

אבל אין דע בלי טוב.
עכשיו יש לנו הזדמנות לפתוח מחדש מתפרת בי ת
שתפתור שתי בעיות:
(א) תעסוקה לחברות מבוגרות.
(ב) שרות של תפירת בית לחברות במחירים סבירים (כפי שהיה
לנו בשנים עברו).

פתיחה של מתפרת בית כמעט לא תהיה כרוכה בהוצאות, כי רוב
מכונות התפירה היו קודם ברשות מתפרות התכרים והילדים,
ורובן בשימוש כבר שלושים שנה (מכונת לולאות אחת אפילו
בת +50!). עדין בשוק נמוך ביותר, אבל התועלת שיביאו לחברת
כפר הנשיא הוא מעל ומעבר.

הצעה אחרת, או נוספת, היא לעבוד יחד עם מרקי ושרה'לה ולהמשיך
לייצר את ההדפסים הנהדרים שלהם, במטרה למכירה.

ליבי, אליין, רינה ט.

תודה רבה!

לכל מי שתרום, עבד לפני, במהלך ואחרי החתונה
ולכל מי שהשתתף בשמחתנו.

תודה על הרשקעה, על הנכונות, על המאמצים,
על האווירה, על האהבה ועל החיבוק המיוחד
של כפר הנשיא.

מקרב הלבבות,

רום ודניאלה

נמרוד פלמה לקח חלק במשחקי גביע הים-התיכון
במסגרת נבחרת ישראל הצעירה.

השגיו בתחרות: מקום ראשון ב-100 מ' פרפר - 58.3 ש'
מקום ראשון ב-200 מ' פרפר - 2:09

התחרות היתה מוצלחת מאוד מבחינת ישראל, שצברה שמונה
מדליות זהב בתחרות בסך הכל, וגם כמה כסף.

כעת נמרוד ממשיך לאנגליה, כדי להשתתף במפעל "תקוות"
אולימפיות" במסגרת הסגל האולימפי.

נמרוד הוא בן 15, ולא בן 16 כפי שפורסם בטעות (נ.ב.)

(סליחה, המערכת)

נכון לעכשיו

ועוד על מצטיינים בביה"ס:

תודה תודה על כל ההערות, התזכורות והבקשות: ובכן, גם שילך אילון, תמיר ברק ודורון אורן קבלו תעודות הצטיינות על הישגים מיוחדים בתחום הספורט. וליזה דוברובין (בית ראשון במולדת) קבלה תעודת הצטיינות על השקעת מאמץ בלימודים. כל הכבוד לכם, חבר'ה, כשאני הייתי בגילכם, שיא הקפיצה שלי לגובה היה 95 ס"מ, ולא הצטיינתי בשום מקצוע לימודי, ובוודאי לא במאמץ!

ונכון, היו לנו גם הרבה נציגים בין מסיימי י"ב, אבל עליהם כבר דווח בשעתו על גבי דברי הכפר.

אניר פסגות:

חידה:

איפה חיים אנשים שמאמינים בהתיישבות, חיים חיי קהילה מפותחת, מסייעים זה לזה, מקדישים זמן ללימוד מעבר לשעות העבודה, ומקדישים הרבה מאד מאמץ וכסף בחינוך הילדים? איפה חיים האנשים אשר בונים את בתיהם כך שלפחות מבחוץ יהיו דומים אחד לשני כדי שלא להבליט פערים בין עשירים לעניים? והם מכניסי אורחים למופת?

פעם הייתם בוודאי אומרים שזהו בדיוק התאור של קיבוץ. וכך גם כתבה נעמי שמר בזמנו על האחזות הנח"ל בסיני "כמו לפני שנות אלף בקיבוץ"...

אבל זה מה שפגשתי השבוע בסיוור שהתקיים מטעם המועצה בישוב ששמו "פסגות" והוא שוכן ממש בכניסה (או ביציאה) מרמאללה ואל-בירה.

שלא כמו בשיר של נעמי שמר, בפסגות, כל הדליות והשרות והרינות, אינן פוסעות בתוך שדרת קזוארינות, כי הן עסוקות בלגדל ולטפח 7-8 ילדים חמודים ומנומסים להפליא. וזאת הן עושות אחרי שהן חוזרות מיום עבודה (בדרך כלל בתחום החינוך). הילדים, מגיל 3 חדשים ומעלה מתחנכים במוסדות החינוך השונים של הישוב, או של המועצה האזורית מטה בנימין, והאמהות יוצאות ברובן לעבודה. גם האבות עובדים, רובם בירושלים (יש ביניהם פרופסורים, עובדי מדינה בכירים, עובדים במקצועות אחרים, ויש גם אחד או שניים העוסקים בחקלאות).

מה פתאום פסגות?

ככה גם שאלתי את עצמי כאשר ולנסי ביקש מהמזכירים ומעובדים בכירים במועצה להצטרף לנסיעה הזאת? מסתבר שהקשר, אשר נמשך כבר למעלה משנה, התחיל דרך מתיישב מפסגות אשר עוסק, דרך הג'וינט, בנושא מרכז יום לותיקי הגליל בתל-חי. האיש, דוד כאהן, אדם מופלא בזכות עצמו, הצליח לעניין את אנשי המועצה האזורית בקיום של דיאלוג של אנשי התיישבות, אנשים החושבים על מה הם עושים בארץ ישראל, מה זכותם לארץ הזאת, מהי יהדותם ומהי תרבות הנכוח שלהם. וכך הגיעו אלינו אנשי פסגות בט"ו בשבט, ביום גשם וקור לגליל, נטעו כאן עצים וטיילו באזור, וכך הגענו אנחנו, ביום שרב כבד ושריפה לוהטת ביערות ירושלים, לפסגות.

מטה בנימין:

בפעם האחרונה שבה בקרתי באזור היתה לפני 14 שנה כאשר לקחתי את מחזור כתות ח' לטיול שנתי, והתחלנו מבית ספר שדה עפרה. אז היו כמעט כל המבנים בעפרה מבני המחנה הצבאי הירדני הנטוש וקרונים. היום בנויה עפרה בתים נאים, לא מפוארים, תוך הקפדה על מראה חיצוני פחות או יותר אחיד, כדי שלא להבליט פערים בין עשירים לעניים. איך הם אמרו לנו? למדנו מהקיבוץ, לקחנו מכם את הדברים הטובים והיפים, וותרנו על הדברים הלא טובים. (אני חושבת שהם התכוונו לקופה המשותפת...).

נכון לעכשיו

אבנים:

הסיוור בפסגות מתחיל בסיוור סביב רכב מיצובישי 1992. מה לאמר לכם, הוא נראה כמו גרוטאה אמיתית! את השמשה הקדמית החליפו כבר 19 פעמים! (שאלנו האם יש הסכם מיוחד בין קבוץ צובה, היצרן של השמשות לבין נערי האינתיפאדה). את החבלות בפח של המכונית. כבר כמעט לא טורחים לתקן, כי על כל תיקון כזה צריך לבזבז כמה ימי עבודה. בקיצור, אני לא חושבת שנחמן כץ היה מוכן לקנות מכונית יד-שניה ממישהו בפסגות. אותה המיצובישי, היא דוגמא קצת חריגה, מכיוון שבעליה הוא ראש ישיבת ההסדר בעתניאל, בדרום הר חברון, וכך עובר המסלול שלו כל יום לא רק ברמאלה ואל-בירה אלא גם באזור חברון. כששאלתי אותו: "בשביל מה לך כל זה?" הוא ענה לי "אני מאמין שאני מגן עליכם!". הסיפור שלו התחיל בקרית שמונה לשם הוא עבר לגור לאחר מלחמת יום הכפורים. אחר-כך הוא החליט שפסגות היא מקום חלוצי יותר.

המשכנו לשוחח, והוא ספר לי שכאשר נרצח אחד מראשי ישיבת ההסדר שלו, הגיעה אליו הידיעה שבוגרי הישיבה, חיילים המשרתים בגבול לבנון מתמרמרים שעליהם לשרת בצפון הרחוק, ולהגן על תושבי הצפון, בשעה שמוריהם ובני משפחותיהם חשופים לסכנה. ועל פי בקשת מפקדם של אותם חיילים, נסע בן-שיחי אליהם ושכנע אותם שתפקידם מחייב אותם להשאר בגבול הצפון ולמלא את חובתם כחיילים. היה לי קשה להתווכח עם עמדות כאלה... אגב, את מה שהוא ספר לי על קרית ארבע, אני מעדיפה לספר בעל-פה למי שמתעניין.

בנסיעה בחזרה, עד לצומת רימונים נסענו באוטובוס של המועצה האזורית מטה בנימין, כשאנו מלווים ברכב הבטחה. רק אבן אחת מתוך שלוש האבנים שנזרקו לעברנו פגעה באוטובוס. הרעש היה גדול, אבל הסימן שנשאר על גוף האוטובוס היה מזערי.

הי אילת הי אילת.

הגיע החופש הגדול, מי שרוצה לנסוע ביום חמישי בבוקר לאילת ולחזור במוצאי שבת, יש לו שרות אגד "מדלת לדלת". על לוח המודעות מופיעים הפרטים, כיצד ניתן להזמין מקום באוטובוס הזה.

פרופיל של מזכיר:

פרופיל, מרכז משאבי אנוש שבאזורנו, בצע מחקר לגבי ניתוח תפקידו של מזכיר בקבוץ. המאמר כולו נמצא ב"לקט מאמרים" שמוציא המכון ליעוץ ארגוני וחברתי של התק"ם (בעריכת ישעיהו גביש). בין היתר כתוב בו:

1. על המזכיר להעביר את הטיפול בפרט ובעיותיו האישיות ("עבודה סוציאלית") לבעלי מקצוע מתאימים, ולהתמקד על התמודדות מערכתית ארגונית. כישוריו הנדרשים מוכרחים להיות מכוונים אל ניתוח ותכנון, ועליו להיות בעל ראייה מערכתית כוללת וכושר מנהיגות.
2. מזכיר הקיבוץ מוכרח לצבור נסיון ניהולי רב ומגוון טרם מילוי תפקידו כמזכיר. באותה מידה גם הקדנציות הקצרות אינן מאפשרות פיתוח הניסיון הניהולי הספציפי. אולי צריך לראות את התפקיד מזכיר קיבוץ כמקצוע לכל דבר, ולא כ"תורנות".

עבודה סוציאלית:

ומעניין לעניין באותו העניין: דני שכטר העובד הסוציאלי שלנו מסיים את תפקידו כאן, ולצערנו גם עוזב את קיבוץ, עמיעד. לקראת סוף חודש יולי נקיים עמו ערב סיכום ופרידה. בעקבות הסיכום, נצטרך להחליט האם אנו רוצים בעובד סוציאלי אחר, ומתן צפיותינו ממנו/ה.

וכל זה נכון לעכשיו

אנא שימרו על לשון נקייה

זה מספר שבועות שאני מתאפקת וכבר לא יכולה יותר.

אני חייבת למחות על דמת ההתבטאות השפלה, אליה מגיעים כותבים בשעת לחץ.

זכותנו שיש בטאון, בו חברים יכולים להביע את אשר על ליבם ומה כואב. כמו כן, יש חובה לשמור על תרבות הדיבור או לשון התקשורת, כדי לכבד את הזולת, בתקווה שיקשיב ויקבל מה שאנו רוצים להשמיע.

לפני שבועיים ב'דברי הכפר' אשר א. כתב בהתרגשות בעניין הפנסיות לעובדי המפעל. הוא שמח בחלקם, והתמלא תקווה, שזו רק התחלת תהליך. אבל מה יש לו נגד "מחזיקי נס השוויון"? כאילו הוא מדבר על רשאים ולא על אנשים טובים שבנו קיבוץ ו- תרשו לי לומר - אליהם הוא הצטרף? זה מה שישכנע חברים לתמוך ברעיון הפנסיה?

אף אדיק, במכתב ל'דברי' מכנה מפגש הסבר השינויים בענף המזון כ"ערב בידור". ואם לא היו מזמינים את החברים לשמע הסבר, גם זה היה מקור לטענות.

ואחרון עלבונות החודש:

אני מקבלת פתק בשמי כקוראת 'מעריב', הפונה אלי בשאלה: למה אני מכניסה את העיתון לכלוב הקרטונים שלי? המרכולית. מרגיז שעושים את זה, על אף הבקשה המפורשת שכתובה על הכלוב. אבל למה אני? את העיתונים שלי אני נותנת לקלמן לאדיזה במפעל, ואני מאז מתנגדת ללשון הפתק, שמוסר לי ש- 'אנחנו נאלצות לפנות את הזבל שלך'. אנשי אליפלט, העובדים במועצה, מפנים את הזבל שלי, ואני לא מעט עוזרת להם, ולא משום שאני נאלצת.

אנא חברים, ננסה לשמור על הזבל שיהיה בפחים ולא בכלובים, - ואף לא בפינו.

ש מ ח ה

בתודה,

אנו משתתפים בצערם של

רונה אנגלסברג והמשפחה

במות האם הסבתא

י'ד תמוז תשכ"ו (1966) - שלום נמלי

נעל"ה נא - לגליל

על "פרויקט נעל"ה" (נוער עולה לפני ההורים בגילאי כיתות י'-י"ב) כולנו שמענו כמובן, אבל מאד הופתעתי והתרגשתי לשמע מישראל אבידוד על היקף הפרויקט השנה.

מחמש קבוצות, שהתחנכו באזור עד עכשיו, עולה המספר לקראת שנה"ל הבאה לעשר קבוצות, כ-250 נערים, המהווים 20% של התלמידים בבתי הספר התיכוניים הקיבוציים! (ותחשבו על זה: כל ילד חמישי בבתי הספר הוא רוסי). רשימת הקיבוצים המארחים לא פחות מרשימה, ומתפרסת מסאסא ויראון עד למעיין ברוך, בתוספת כפר בלום, להבות, גונן, מנרה, משגב עם, שמיר, בר-עם.

כל קבוצה מרכבת מ-25 - 33 נערים, והם לומדים בבתי ספר לפי האזור שבו הם מתארחים. בשנה הראשונה הם מהווים יחידת לימוד לחוד ושפת ההוראה העיקרית היא רוסית, בתוספת שיעורי עברית. בשנה השנייה והשלישית מתמזגים עם בני גילם. "דמת התלמידים גבוהה ביותר" מספר ישראל. "יאקי, מנהל ב'ס "עמק החולה" אומר שהמורים מתחרים על הזכות להורות בכיתות אלה...".

במספר קיבוצים נעשה ניסיון מעניין: מלבד המשפחות המאמצות בקיבוץ יש לכל ילד משפחה מאמצת בקרית-שמונה, ששם הוא מבלה מפעם לפעם סוף שבוע. לאחרונה ארגנו מפגש בין המשפחות מקרית-שמונה והמשפחות הקיבו-ציות. מלבד המפגש עצמו נפתח כאן מישור נוסף לשיתוף איזורי...

"האם אין ההורים נרתעים מלשלוח את הבנים לאזור חשוף-קטיושות?" אני שואלת. וישראל משיב שהמצב באוקראינה לא יותר בטוח. ישנם כבר הורים שעלו ארצה, לאו דווקא לגליל, אלא לפי אפשרויות 'הקליטה הישירה'.

לבסוף מספר ישראל על רעיון חדש שקודם עוד וגידים כראע - בוודאי נשמע פרטים בבוא העת. קליפת 'בית ראשון במולדת'... מהמערב!

שמעה: אנגה

רק שמחות - הרבה

שמחות!!

בחודש יוני כל כך נהנינו.
חתונות, לידה, בר-מצווה.
מה לעשות?
כן - ככה חגגנו בינינו.

חתונות - אחת, ושתיים.
סיבה טובה לשתות לחיים.
מה עוד? ... עם אלזה ואדם - לנכד הראשון
לשתות לחיים - לא נותר... שגעון!

אבל זה לא הכל -
למרות שמתלוננים מימין ומשמאל.
מזל טוב! בר-מצווה לבן ולנכד.
לג'נט ואמיר, לקרול וגרש, ליעל ו"אד".

חברים - שיהיו לנו עוד הרבה שמחות,
ותראו בסוף - נידע מה לעשות.
אז מה עם שינוי? קיבוץ - כן או לא.
הכל יסתדר -

רק לחייך ולהגיד 'הלו'.

טלפונים

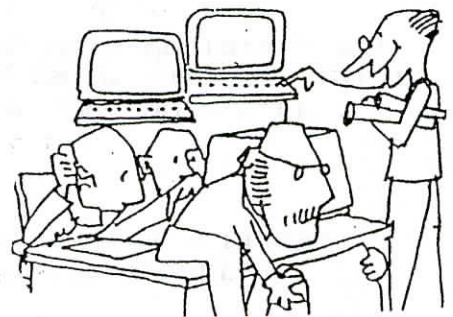
אחת הפונקציות שהיו בשימוש עוד במרכזיה הישנה היא ה"שמר-סב". לא היתי כותב על כך אלמלא גליתי שחברים רבים אינם יודעים על הפונקציה הנ"ל:

מערכת "שמר-סב" נותנת אפשרות לאנשים הנמצאים במצב קריטי לקרוא לעזרה ללא צורך בחיוב. הפעלת ה"שמר-סב" אצל נזקק, תעשה 30 שניות לאחר הורדת/הפלת השפופרת מכנה. הצלצול ישמע בטלפון אחר (קבוע מראש) ויהיה בעל צליל מיוחד.

השימוש הוא לרב בין חבר להוריו הקשישים אך ניתן גם לשימוש לצרכים אחרים כגון אדם חולה, חבר החי בגפו וכו'.

פרטים נוספים אצלי, אפשר בעל פה, אך מתוך נסיון רצוי לשים פתק בתא הדאר שלי (72).

... ושלא נדע.... דוד א.

מחשבים

עקב הטפול האינטנסיבי והמתמשך במרכזיה החדשה, נדחקו טפולי המחשבים לקרן זווית. אשוב לשטח זה ברגע שתגמר "חגיגת הטלפוניה".
נא סבלנותכם..... תודה.

דוד א.

אירוח בתופש

לקראת החופש הגדול אנו רוצים להזכיר לחברים שאירוח של ילדים אורחים בתלתונים יהיה ב ת ש ל ו ם.

עם כל פניה לאירוח יש לפנות אל אתי אדלשטיין. (בשבועיים הראשונים של חודש יולי יש לפנות אל אביבה ליבטון).

1443

חברת שייט קאטרפט בירדן מחליפה שם! ולכן אנו מכריזים עלי:

מכרז

למציאת שם חדש!

אנו פונים לכל מי שמעוניין, להציע רעיונות לשם חדש והרעיון שיחזקב, יזכה את בעליו בפרט משמעותי.

כידוע אנו נכנסנו לשותפות עם קיבוץ גדול ויחד עם זאת אנו גם מרחיבים את צי השייט שלנו לטירות נהר וקייקים, מלבד שאר הפעילויות והאטרקציות שאנו כבוד מפעילים, כגון סנפלינג, טיולי ג'יפים ועוד.

על השם לכלול בתוכו את מגוון הפעילויות שאנו מציעים במסגרת דופש פעיל לעומת זאת אין להכניס מילים כמו רפטינג, קאטרפט, שייט או קייקים. על השם להיות יצירתי ומתאים גם באנגלית. השם צריך לתפוס את כל החושים, המגע עם המים הריגוש של השייט, הנופים המרהיבים של הגליל, את שאון גלי הירדן ההררי הסועע וריחות פריחת האביב, ובסוף את טעם הארוחות הערבות לחיך שאנו מציעים.

את ההצעות ניתן להגיש עד ה-28 ביולי לארנוולד או אפרת במשרד הקאטרפט (4992).

סכום ישיבת המזכירות מס' 52

שהתקיימה ביום ד' 28.6.95

נכחו: אורי א., רפי, מכאל, רחל א., שבי, דייב, נעה, אריק ל., שמחה, יונתן, תמר.
נעדרה: צביה

אושר הד"ח הקודם

כרטיס אשראי "ויזה" לחברים:

במסגרת הסכם בין קרן התק"ם לבין חברת ויזה, הוצע לנו לקבל כרטיסי אשראי לחברים. לאחר שהמועצה הכלכלית וועדת הכספים אשרו את ההתקשרות, הובא הנושא לדיון במזכירות בכל מה שקשור להסדרי השימוש בכרטיס. הכרטיס עצמו ניתן חינם והוא יחולק לחברים בלבד. הכרטיס משמש במקום לשלם במזומן, הן ברכישות בחנויות, והן בקניות בדואר (קטלוגים למיניהם וכו'), והן במקום כרטיס כספומט. החיוב על הכספים שיוציא החבר באמצעות הכרטיס יגיע מדי חודש לתקציב הכולל של החבר (כמו בכספומט של היום).

מגבלת האשראי: כמה ניתן להוציא באמצעות הכרטיס? לא יותר מ- \$ 500 לחודש (כולל כל הקניות והמשיכות מהכספומט). בנוסף לכך ניתן לקנות בתשלומים עד לתקרה של \$ 1500 (זהו הסכום הכולל לתשלומים).

כאמור, החיוב לחבר יבוא מתקציבו האישי, אך הפיקוח על מגבלות האשראי מתבצע ע"י הבנק, המקבל את ההוראות מגזבר הקיבוץ. לכן, בתאום עם הגזבר ניתן גם לרכוש בסכומים גדולים יותר, והגזבר יתן לבנק את ההוראה המתאימה. ניתן גם לרכוש כרטיס ויזה לחו"ל.

כספומט: השימוש בכספומט יהיה באמצעות קוד אישי.

נקודות (או כוכביות): המשתמשים בכרטיסי אשראי צוברים להם נקודות זכות. אולם אצלנו, כמו בהתקשרויות הקיבוצים האחרים עם הבנק, הנקודות מצטברות בבנק לזכות תשבון הקיבוץ וקשה מאד להפריד ולחשב את הזיכוי לכל חבר וחבר. המזכירות ממליצה שהנקודות תשמשה לרכישות של הקיבוץ לכוננת החברים. ההחלטה מה לעשות בכוכביות תהיה בסמכות וועדת החברה.

חריגות מהתקציב: חבר אשר חרג מתקציבו האישי יתבקש שלא להשתמש בכרטיס עד לאיזון התקציב. אם הוא ממשיך להשתמש בכרטיס יוכל המזכיר להורות לגזבר לסגור את השימוש בכרטיס.

(בכל מקרה, נקיים דיון מחודש על נושא החיובים והחריגות, כאשר נעבור לתקציבים רבעוניים).

דיוויד גרופ (בהשתתפות מש' בן-זאב וחרות לפיד):

דיוויד הגיע אלינו, כאסיר לשיקום, לפני כשנה. במשך השנה הוא עבד כאן לשביעות רצונם של כל המעורבים, ומימן טיפולי שיניים מעבודה בשבתות. בתום השנה ביקש חרות לפיד לבחון מהו מסלול ההמשך של דיוויד כאן. כל הדוברים בדיון ציינו לשבח את חריצותו ומסירותו של דיוויד, אך עם זאת לא ראו אותו משתלב בכפר-הנשיא במסלול קליטה לחברות. דיוויד ימשיך, על כן, לחיות פה, עד שימצא את מקומו מחוץ לקיבוץ, ובינתיים ממליצה המזכירות שהוא ייהנה כאן מכל התנאים (כולל בריאות), הניתנים למועמד.

רשימת לומדים (בהשתתפות אריה וו.):

אריה הציג את רשימת הבקשות ללימודים לשנת הלימודים תשנ"ו. הרשימה ארוכה מאד, והתחזית התקציבית כפי שהוצגה מתקרבת ל-300,000 ש"ח (לא כולל חוגים והשתלמויות קצרות). התקציב שאושר לשנת 1995 עמד על 250,000, ובדיווח 4

חדשים שקבלנו לפני שבוע ראינו שכבר עתה יש בו חריגה גדולה. אריה הסביר את הקושי בקיצוץ בהוצאות הלימודים, אם רוצים להענות לכל הפניות, במיוחד לאור העובדה שוועדת ההשתלמות מונה 3 חברים בלבד. המזכירות החליטה שבכל מקרה עלינו לעמוד בתקציב שנקבע ולא לחרוג ממנו. עם זאת היא לא ראתה מקום להכנס לפרטי הרשימה, אך קבעה מתוכה שלושה חברים: דייב, נעה ושבי, שיסייעו לוועדת ההשתלמויות להסדיר את תכנית הלימודים בתוך המסגרת התקציבית.

סכמה: תמר

ר' בתמוז התשנ"ה
4 ביולי 1995

הודעה בעקבות האסיפה ולקראת הקלפי

באסיפה העלו החברים כמה הצעות לתיקון:

(1) התקבל שינוי נוסח בחוברת (הצעות הנרי ואריק), ולהלן הנוסח המתוקן: **ההצעה: (במקום המטרות)**

-להפוך את ענף המזון למרכז אחריות עם תקציב סגור, בניהול עצמי ועד כמה שאפשר בעבודה עצמית, כדי להשיג את המטרות הבאות:

(המשך לפי הכתוב בחוברת, ללא שינוי).

(2) אם תתקבל ההצעה העקרונית להפריט את ענף המזון, תהיה תקופת נסיון של 3 חדשים "על יבש" (החיובים והזיכויים יהיו על הנייר בלבד).

(3) הצעות העוסקות בחלוקת התקציב בין החבר והענף יידונו בפרוט לקראת הפעלת השיטה בתום תקופת ההרצה הנ"ל. בנוסף לכך תהיה תקופת נסיון של 6 חדשים כאשר בתום התקופה יתקיים דיון מחודש. אי לכך, מגיעה עכשיו להצבעה בקלפי ההצעה העקרונית להפריט את ענף המזון.

שריטה, מכאל ותמר (צוות קלפי).

הודעה

בהמשך להודעה מן השבוע שעבר על סגירת הוויליג' אנחנו מודיעים לחברים שבינתיים הענף ממשיך לעבוד על פי הנחיות המועצה הכלכלית. אין עתה מכירה של ציוד או של חלקי ציוד, ולכן גם אין מקום שהחברים יפנו אל ג'קי בהצעות לרכישה. בבוא הזמן יתקיים דיון מסודר על הנושא במוסדות הקיבוץ, ובינתיים לא מחלקים את הירושה.

תמר וג'קי (גם בשם אורי).

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * It was heart-rending to see the pictures of miles and miles of blackened trees, and burnt-down dwellings, and the only consolation is that nobody was badly hurt. Naturalists say that it was a mistake from the beginning to plant only fir-trees in the J.N.F. forests, but who knows? We also (nearly) had a fire - in the Hall, when some of the stage-lights fused and the wires started smouldering. Fortunately Ruth Ney and Melvyn were there and rushed to the Dining Hall to get help. Says Ruth: "Little Albert (the Russian) skimmed up the ladder with a fire extinguisher, and put out the fire." Albert laughs and says that it was nothing, and the fire was no bigger than a candle flame. Tphoo-Tphoo... We could have had a problem with the Bar-Mitzvah celebrations next week!
- * To Idit and Talit, who have gone abroad to conquer the world, we wish a safe journey and a not-too-long-delayed return.
- * Nimrod Palma continues to collect "firsts" for his extraordinary achievements in swimming. He is currently in England, with an Israeli team of "olympic hopefuls" - no less! And he is only 15 years old.
- * Of course, the school-children have started their summer vacation, which manifests itself in the empty dining-room in the early morning and a full swimming-pool the rest of the day. Next week the 6 - 12 year olds are having a week's camping activities behind the (ex) children's farm.
- * Elementary-school teachers celebrated with an enjoyable outing - an opulous breakfast (home-made breads and cheeses, with a tremendous choice of fruit and salads) at kibbutz Hulatah, where they have a bed-and-breakfast facility. For 25 IS you can have breakfast only. The day continued with a tour of the industrial park at Tel-Hai, beautifully laid out under the auspices of Steff Wertheimer, an Israeli millionaire industrialist with a vision of helping budding entrepreneurs. The first "Park" was set up at Tefen in the Western Galilee, and he is planning another one at Omer near Be'er Sheva.

Come and hear all about Tarrot-Cards tonight...

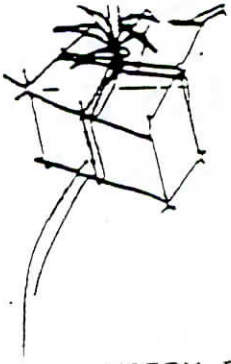
SHABBAT SHALOM

I N G E

JAHRZEIT

14 Tamuz 1966 - Shalom Namali

MAZAL TOV

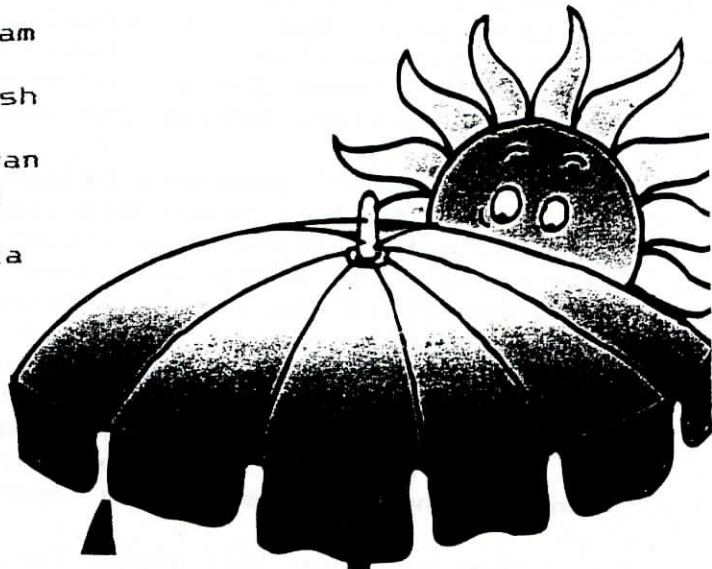
HAPPY BIRTHDAY

<p>9.7. Marie Churdian (Sherak)
Osnat Agmon (Marcuson)
Alon Primost
Dana Ben-Chaim (granddaughter)
Klil Noy
Olga Eliav</p> <p>10.7. Yehuda Eder
Shakeid Frank</p> <p>11.7. Jason Pearlson
Asher Ayalon
Tomer Levine (granddaughter)</p> <p>12.7. Frank Waterman
David Elman
Anvah Ben-Ze'ev
Mrs. Bracha Tennen</p> | <p>13.7. Micki Chayat
Shifra Schwartz
Arianne Sokol
Emma Lipschitz</p> <p>14.7. Reva Ben-Nathan
Raymond Guter
Harold Wallach</p> <p>15.7. Inge Segal
Ariel Cina
Moshe Gershman
Daniel Glick
(grandson)</p> |
|--|--|

+++++

HAPPY ANNIVERSARY

- 10.7. Yehudit & Kenny Whitham
Dorit & Micky Chayat
Michal & Ya'akov Dadosh
- 13.7. Annette & Chaim Ma'ayan
Becky & Eric Erenberg
- 14.7. Daliah & Roy Bouskilla

Keep
cool!

